

Știința tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLII
SERIA II
NR. 11 391
6 PAGINI
50 BANI
MIERCURI
15 IANUARIE
1986

București

Foto: V. TANASOF

Răspunzind înflăcăratelor chemări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu

DIN PRIMA LUNĂ A ANULUI, MOBILIZARE EXEMPLARĂ PENTRU DEPĂȘIREA SUBSTANȚIALĂ A SARCINILOR DE PLAN!

Întreaga producție, sub semnul înnoirii și al eficienței

LA I. P. I. C. C. F. BUZĂU

● Intrega gamă de aparate cale, butelii gaze comprimate, prefabricate din beton pentru construcția de tunel, echipamente pentru metrou, box-paleilor, pregătite și lansate în producție din prima zi a noului an. ● Au început să prindă contur o serie de noutăți tehnico-productive: aparatele cale tip '60 destinate magistralelor, aparatele cale montate pe traverse metalice. ● Pentru reducerea consumului de metal și de energie este în curs de asimilare o gamă de elemente pentru prinderea căii ferate, echiparea unor trenuri și vagoane destinate lucrărilor de construcție. ● Față de anul trecut, volumul producției destinate partenerilor străini s-a triplat. ● În prima decadă, a acestei luni a fost livrat primul lot de traverse metalice în Brazilia, 300 recepții butelii de înaltă presiune, 800 tone alte produse.

PRIN BUNA PREGĂTIRE A FABRICAȚIEI, RITMURI ÎNALTE DE LUCRU

Întreprinderea de producție industrială pentru construcția de tunel, situată pe modernă platformă industrială a Buzăului a debutat în anul 1986 cu rezultate semnificative în toate domeniile. Secretul acestor demersuri nu este dezvăluit de tovarășul Petre Bura, directorul tehnic al unității. „Încă de la sfârșitul lui decembrie, planul a fost de-

falcat pe fabrici și pe secții, la fiecare loc de muncă cunoscându-se structura și sortimentele nominalizate. În toate secțiile planul a fost acordat cu conștientă, pe trimestre I și II. În afară de aparatele de cale, produsul nostru de bază, mai realizăm butelii pentru gaze comprimate, utilaje pentru stingerea incendiilor, prefabricate din beton pentru construcția de tunel. În cadrul fabricii Flacăra, unitate componentă a întreprinderii, executăm pro-

duse din cauciuc și materiale plastice destinate căilor ferate, echipamente de protecție. O noutate o constituie realizarea la unitatea din Pogoanele a box-paleilor, reperu destinate în exclusivitate exportului. Centrul de greutate la Pogoanele îl constituie recondiționarea aparatelor de cale. Numai în acest an vor fi recondiționate în jur de 2500-3000 tone de material cale, cantitate care până acum era dirijată spre turnătorii.”

O gamă extrem de diversă de repere care impune eforturi constante atât în planul organizatoric, cât și tehnic. În cadrul întreprinderii buzoiene în 1986 vor fi realizate aparate cale de tip 60 destinate magistralelor, precum și primele serii destinate metroului buzoian. Vor fi asimilate în producția de serie cantități însemnate de aparate cale montate pe traverse metalice. În egală măsură, se va diversifica producția de recepții de

DUMITRU ION DINCĂ
(Continuare în pag. a V-a)

Foto: ILIE MARIAN

Valorificate din plin toate resursele de obținere a unor producții suplimentare

Realizarea exemplară a planului de producție pe luna ianuarie reprezintă o cucerire esențială pentru un bun demaraj în anul 1986 și în noul cincinal. Un obiectiv de maximă importanță pentru toate colectivele de muncă din unitățile economice, caruia i s-au circumscris și eforturile și preocupările specialiștilor din majoritatea întreprinderilor timisoare. Așadar, peste tot, în general, s-au găsit o serie de soluții concrete și realiste, fiind cont de posibilitățile existente în fiecare unitate, astfel încât prin mobilizarea întregului potențial tehnic și uman să fie create condiții favorabile pentru îndeplinirea și chiar depășirea tuturor sarcinilor acestor luni. În acest sens, prezența și experiența pozitivă din două mari întreprinderi timisoare.

MĂSURI TEHNICO-ORGANIZATORICE CU O EFICACITATE SPORITĂ

ÎNTEPRINDEREA „6 MARTIE” reprezintă cu siguranță un adevărat „mecanic șef” al lucrărilor constructive, fiind principalul furnizor de mașini și utilaje pentru toate șantierele țării. O întreprindere cu activitate dinamică care și-a schimbat în timp nomenclatorul de produse în proporție de 90 la sută, fiind astfel realizată o serie de instalații complexe, de mare randament, multe din ele în premieră națională și-au redus importul. „Pornind de la realizările deosebite ale anului trecut și de la cele ale

cincinalului (pe care l-am încheiat cu 4 luni înainte de termen) am pregătit în bune condiții startul în noul an, având resurse importante pentru a finaliza sarcinile de plan încă din prima lună, la nivelele stabilite. În acest sens, se derulează în unitate un plan unic de acțiune, cuprinzând peste 100 de obiective, a cărui urmărire se face, fapt demn de subliniat, cu ajutorul calculatoarelor electronice. Consider de altfel că la baza acestor bune rezultate stau o eficiență muncii organizate și o creștere rațională a productivității muncii, în special pe seama introducerii progresului tehnic (cu o pondere de aproape 60 la sută).”

mărturiea inginerului Valentin Arteni, directorul întreprinderii.

Aceste elemente definitorii ale modului de acțiune a întregului colectiv de aici ne-au fost subliniate și de Ilie Hilot, șeful serviciului plan: „Desigur, cheia succeselor obținute rezidă și din promovarea cu curaj a noului, din introducerea unor tehnologii de mare eficiență și asimilarea unor produse competitive, realizate la parametrii calitativi de nivel mondial. La loc de frunte se află însă și buna organizare a muncii. Iată, bunăoară, contractarea întregii producții a anului 1986 ne-a permis o pregătire a fabricației în raport cu posibilitățile de aprovizionare și cu capacitățile existente. Din această perspectivă, având și experiența anilor trecuți am luat măsuri pentru aprovizionarea ritmică de materii prime și materiale în principal cu aparate electrice și cu sirmă de cupru, repere care ne-au creat anumite greutăți

GH. CRISAN
(Continuare în pag. a V-a)

TINERI ȘI TINERE!

Acționind cu toată energia și fermitatea pentru realizarea integrală a sarcinilor de plan și depășirea angajamentelor asumate încă din prima lună a anului, contribuiți în mod hotărâtor la îndeplinirea mărețelor obiective ale noului cincinal, ale noii etape de dezvoltare economico-socială a țării!

Idei-forță ale devenirii noastre comuniste

Strategia revoluționară a progresului multilateral și permanent al României socialiste

De-a lungul întregului proces de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate pe pământul patriei, și mai cu seamă în perioada de înalt dinamism și mărețe realizări în toate domeniile, inaugurată în viața și munca națiunii noastre de Congresul al IX-lea al partidului, adevărul fundamental că socialismul se construiește cu poporul și pentru popor a fost pe deplin validat în practică. Partidul Comunist Român — uriașă forță diriguitoare a societății românești, marele strateg vizionar al devenirii patriei pe coordonatele socialismului și comunismului — a elaborat și aplicat de la o etapă istorică la alta, cu admirabilă consecvență revoluționară, o politică științific fundamentată, profund novatoare, în concordanță deplină cu realitățile noastre social-istorice, cu cerințele îndurării continue a României și ridicării ei pe noi trepte de progres, bunăstare și civilizație.

Congresul al XIII-lea al partidului, prin hotărârile istorice stabilite, prin grațiile sale și cuceririle economice-sociale și dezvoltarea programă adoptate, a deschis în fața națiunii noastre perspective luminoase și largi orizonturi, marcând trecerea României socialiste într-o etapă istorică decisivă, calitativ superioară și accelerarea mersului nostru înainte spre comunism.

În acest sfârșit de secol și de mileniu, în condițiile în care pe plan mondial se înregistrează tendințe contradictorii la apogeele dezvoltării sociale, când fenomene simptomatice de criză și recul se manifestă din ce în ce mai pregnant, afectând întreg sistemul capitalist, toate laturile vieții economice, sociale și politice din lumea capitalului, România se află înscrisă pe un drum ascendent, străbătând într-un ritm impetuos, într-un interval de timp relativ scurt, un capitol de istorie, care, în existența altor popoare, se întinde pe parcursul mai multor decenii și secole chiar. Pentru societatea noastră socialistă nu poate fi vorba de o altă cale de urmat sau de vreo altă alternativă viabilă în raport cu opțiunea conștientă pentru dezvoltarea permanentă multilaterală a patriei. Neîndoielnic, continuarea cu succes a operii de edificare a socialismului și comunismului în România reclamă eforturi gigantice, susținute, presupune înălturarea, depășirea multor

obstacole, învingerea unor greutăți, multe dintre ele de ordin obiectiv. Un lucru este însă cert. Și acesta privește caracterul irevocabil al voinței noastre. Stă în puterea noastră colectivă de a înfrunghi tot ceea ce ne-am propus, de a ne făuri în mod liber, cu deplină conștiință a vocației și misiunii noastre istorice, viitorul; trecutul eroic și a prezentului tumultuos, pe măsura aspirațiilor nobile ce ne însuflețesc.

Hotărârile celui de-al XIII-lea Congres al partidului, indicațiile și orientările trasate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, își află nu numai ecoul adânc în conștiința marelui de oameni ai muncii, a întregului tineret al patriei, ci și expresia vie, nemijlocită, trairică în faptele exemplare de muncă prin care într-o admirabilă și inextinguibilă unitate, toți fiii acestei țări înțeleg și transpun în practică programul și politica partidului.

Noua etapă de muncă și luptă revoluționară în care ne

MIHAI MILCA
(Continuare în pag. a V-a)

ANTOLOGIA POEZIEI PATRIOTICE ȘI REVOLUȚIONARE

Început de an, vestește ianuarie și în ianuarie, sub zodia albului imaculat al zăpezii, au venit pe lume spre a o înfrumuseța și a o schimba în bine cu gândirea și cu inspirația lor aleasă oamenii aleși ai pământului românesc. În acest ianuarie înalt aniversar, în ziua când s-a născut cel mai mare poet al românilor, Mihai Eminescu, deschidem, în semn de cinstire a lui, o rubrică în care strălucește căminul voină cuprinde sentimentul cel mai de preț al ființei noastre, iubirea de țară și de tot ce înnoind-o contribuie la nemurirea ei.

Rubrica noastră de Antologie a poeziei patriotice și revoluționare sperăm să vină în așteptarea cercurilor și cenacurilor literare, a caselor științei și tehnicii pentru tineret, a aceluși oameni aleși ai pământului românesc. În acest ianuarie înalt aniversar, în ziua când s-a născut cel mai mare poet al românilor, Mihai Eminescu, deschidem, în semn de cinstire a lui, o rubrică în care strălucește căminul voină cuprinde sentimentul cel mai de preț al ființei noastre, iubirea de țară și de tot ce înnoind-o contribuie la nemurirea ei.

rat tezaur al sentimentelor patriotice și revoluționare, a sensibilitatea altor creaturi. E o flăcărie nestinsă pe care tinerii poezi de astăzi au datorat de noblete de a o înălța tot mai sus, într-o puritate hrănită din spiritalul lor viu și cuterător. Prima fiică a acestei antologii poate trezi în conștiința tinărilor creatori fiorul sfânt al glăsuții patriei, aca simțire a „Dulcei României” din care s-a adăpat, ca la izvorul cel mai curat de sensibilitate și cucerire națională, însuși Mihai Eminescu.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele năvoase, arma de țară,
La trecuți-ți mare, mare viitor!
Ți-a răbă vîntu-ți cupe, spumege pocalu,
Dacă fiii-ți mîndri astie le nîtesc,
Dacă rămîne stîncă, desi moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Îngerul iubirii, îngerul de pace,
Pe altarul Vestei tainic surzind,
Că pe Martie-n glori să orbească-ți face,
Cînd cu lampa-i zboară lumea luminind,
Ei pe sinu-ți vergin încă să coboare,
Guste ferecirea răului cereș,
Tu li stringe-n brațe, tu li fii altare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Ținără mireasă, mamă cu amor!
Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori,
Viața în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu țară, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mîndrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!

MIHAI EMINESCU

„De ce tocmai eu?” — o întrebare pe care sondorii nu și-o pun

Să încep cu sfârșitul: după ce am văzut parcurile, sondele, rezervoarele, după ce-am străbătut zeci de kilometri (făcînd încă o dată și ceva distanța de la București la Videle) pentru a sta de vorbă cu oamenii, mi-am pus întrebarea: ciți dintre cei ce consumă (folosește) risipește, ca pe un dar al naturii benzina sau energia electrică, de exemplu, știu cu cit greu se obține o tonă de petrol? Ciți sesizează, în spațiile confortului personal, muncă, eforturile deosebite ale multor, foarte multor oameni? Și, mai ales, ciți ar voi să o facă? Există, mai există din păcate, mentalitatea, gîndirea mediocră, meschină a strălucitului nevrînd să se gîndească de unde provîn și cu ce eforturi provîn datele unei civilizații, unii cred că problema e ca și rezolvată, după principiul că cineva trebuie să-o facă și p-asta! Dar de ce altcineva și nu chiar cel ce gîndește? De ce consideră acela că el și-ar fi cîștigat — prin ce merite? — dreptul de a lăsa altora greul, asumîndu-și pentru el plăcutul, asta-i altă poveste, o poveste care tine de educație, conștiință, moralitate...

prin absența acestei „păsări” a responsabilității către alții. De ce nuncesc aici? Pentru că aici este nevoie de ei! De ce tocmai de ei? Iată o întrebare pe care nu și-o pun niciodată și asta înseamnă tocmai că, nu și gîndesc meseria nici ca pe o corvoadă, nici ca pe un eroism. Fiecare cu care și îndeplinește sarcinile, fiecru cu care nuncesc este o dovadă a

tru că producția depinde (și) de ei, într-o mare măsură, ci (și) pentru că munca lor este ceva deosebit, care calitatea deosebită. Admirăm, în cazul în care avem această putere, ceea ce noi înșine nu putem face, nu am avea voința, puterea, sau priceperea de a face.

La brigada nr. 6 Cosmești (șef de brigadă: inginerul Gheorghe Olteanu), ar fi trebuit să-l întinim pe unul din cei mai buni tineri sondorii, șeful: Paul Olteanu. Nu l-am aflat. Fusese în tura de noapte și n-am vrut să-l întrerupem odihna. Dar maestrul Ion Alexe ne-a făcut o punere în temă, prezentîndu-ne punctul dispecer de urmărire a sondeilor prin telemelecanică. Este un punct important acesta pentru că el depistează defecțiunile, de orice natură, ale sondeilor. Defecțiunile, de orice natură, au un mare neajuns: sonda nu mai extrage petrol! Or, aici orice oprire înseamnă diminuarea producției. Orice diminuare a producției înseamnă, știe fiecare dintre dumneavoastră, Depistarea unei defecțiuni nu-nseamnă și repararea ei. De la această fază, într-o acțiune

menii m-au rugat să scriu că printre petroliștii buni de la brigada 6 (Marin Olteanu, Floarea Valerica, Gheorghe Marin) se află și Cristian Rădoi. Chiar în acea zi plecase în armată și familia lui de petroliști îl trimite, prin intermediul ziarului, un semn de neuitare...

să discutăm despre TINERETE, EDUCATIE, RASPUNDERI

necesiității înțelese. Adică, a libertății lor. Adică, a spiritului revoluționar.

O PUNERE ÎN TEMĂ

„Si-n petrol, ca peste tot, locurile de muncă sînt diverse: unele mai comode, zise mai căldute, mai ferite de griji și intemperii, altele — dimpotrivă. Acestea din urmă se numesc, metafizic, bărbătești. Iar în no-menciator se cheamă sondor de intervenții. În special despre el am vrut să scriu la Șcheia de producție petrolieră Videle. Și toată lumea a fost de acord. Ba, mai mult: toată lumea de la șcheia vorbește cu un nețărmur respect despre el, despre munca lor. Și nu (numai) pen-

buț să-l întinim pe unul din cei mai buni tineri sondorii, șeful: Paul Olteanu. Nu l-am aflat. Fusese în tura de noapte și n-am vrut să-l întrerupem odihna. Dar maestrul Ion Alexe ne-a făcut o punere în temă, prezentîndu-ne punctul dispecer de urmărire a sondeilor prin telemelecanică. Este un punct important acesta pentru că el depistează defecțiunile, de orice natură, ale sondeilor. Defecțiunile, de orice natură, au un mare neajuns: sonda nu mai extrage petrol! Or, aici orice oprire înseamnă diminuarea producției. Orice diminuare a producției înseamnă, știe fiecare dintre dumneavoastră, Depistarea unei defecțiuni nu-nseamnă și repararea ei. De la această fază, într-o acțiune

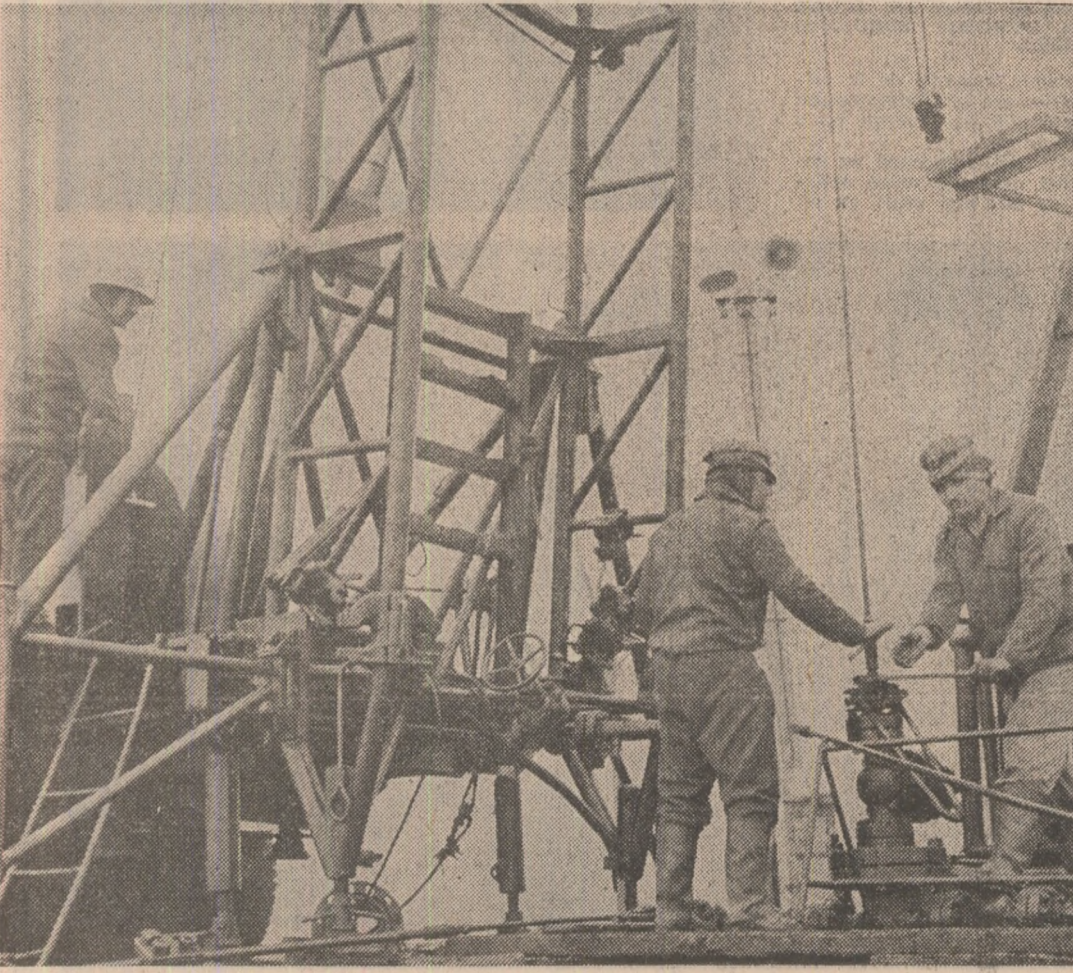
forță fizică. Și mai presupune: o bună organizare, o bună pregătire profesională, putere de decizie. „Funcție de funcție”, după cum zice maestrul Ion Alexe, adică, acolo, la șcheia, sondorii sînt ferbiți să decidă ordinea priorităților reparațiilor, lucrărilor pentru ca sonda să producă iarăși. Primul viscol al acestui ierni (pentru că vîntul și descărcările electrice sînt cel mai mari dusmani) a scos din funcțiune multe sonde. A fost nevoie de 3 zile și 3 nopți pentru ca să se reparoteze ca la Videle e liniște: sondele produc.

hă, și încă un amănunt: formația lui Paul Olteanu este alcătuită numai și numai din tineri! Și ca un post scriptum la argumentul de mai sus: oa-

UN OM ȘI-O BICICLETA

Zamfir Minea, secretarul comitetului de partid pe șcheia, l-a pus în capul listei. Cu mențiunea: „neapărat cu Lăzărică să vorbim!”. L-am căutat pe Lăzărică Gheorghe în mai multe puncte. Greu de aflat un om în mensajele cîmpiet! Greu dar nu imposibil, așa că l-am reperat (l-a reperat, pentru a păstra adevărul, Lucian Militaru, secretarul comitetului U.T.C.), trăgînd din greu la pedale. Pentru deplasări, acum cînd timpul e înghețat, e bună și bicicleta. Adică, e mai sigură. Primul lucru care mi-a atras atenția la Gheorghe Lăzărică e mîinile. (Cîndva, stînd de vorbă cu un om care „cîm greșese”, după cum încerca să păstreze aparențele, mă trase pe gestul de a-și ascunde mîinile. Erau mîini albe, delicate, nedeprinse cu munca și, într-o vinovăție asumată poate inconștient, omul încerca să și

CONSTANTIN STAN
(Continuare în pag. a IV-a)

BATALIA PENTRU NOU, BATALIA PENTRU NOI

LA EXPOZIȚIA MONDIALĂ A REALIZĂRILOR TINERILOR INVENTATORI DE LA PLOVDIV: DE OPT ORI AUR PENTRU ROMÂNIA

Realitatea etapelor pe care o parcurgem este aceea a unor remarcabile creații ale inteligenței umane, rod al investigațiilor pasionale, neobosite, creații care se deslășesc sub ochii noștri într-un ritm extrem de rapid. Se confirmă astfel pe zi ce trece că noile cercuiri ale cunoașterii constituie avântul dezvoltării, furnizând tuturor ramurilor industriale, agriculturii, societății în general, soluții care permit ridicarea pe o treaptă superioară a civilizației. Fără îndoială, faptul că știința și tehnica au devenit un catalizator al progresului a impus și impune pretendenții o politică adecvată pentru asigurarea unui cadru optim de desfășurare a acestor activități, pentru promovarea noului. Pornind tocmai de la interesele și obiectivele firești ale națiunii noastre, una dintre orientările de bază ale politicii partidului și statului nostru a constat în elaborarea unei strategii originale vizând largă deschidere spre cele mai noi cercuiri din știință și tehnică și de stimulare a eforturilor creatoare ale tuturor colectivelor de oameni ai muncii. Promotorul acestei acțiuni, cu adevărat revoluționare, a fost secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, care

cu spirit vizionar a inițiat transpunerea în practică a numeroase proiecte urmărind soluționarea unor probleme importante ale producției materiale, ale vieții economice-sociale. Această concepție modernă, progresistă, care vena și în întimplarea aspirațiilor, a dorințelor oamenilor de știință, concepție promovată și consecventă imediat după Congresul al IX-lea, se află practic la originea marilor succese ale științei noastre și pornind de aici... la ceea ce a progresului întregii societăți românești. Această apreciere relesă și din faptul că perioada 1973-1980 a fost proclamată „cinecinal al revoluției tehnico-științifice”, iar intervalul 1981-1990 ca „deceniu al științei și tehnicii, calității și eficienței”, tot acest timp constituind pe drept cuvânt etapa de maximă influență a științei, a economiei românești. În tot acest răstimp, știința a pătruns tot mai mult în masă. Cu o expresie a tot mai profunde democratizări a științei, Festivalul național „Cintarea României” cuprinde o secțiune pentru creația științifică și tehnică, ceea ce a creat condiții reale pentru ea pe lângă „profesioniștii” în ale științei să participe la actul de cercetare oameni ai muncii de toate profesiiile, tineri și vîrstnici,

care într-o formă sau alta au ca pășune cotidiană noul. S-a creat o atmosferă de emulație generală, ce promovează creațiile de masă, implicarea timpurie a tineretului în problematica tehnico-științifică. Astfel, mișcarea de masă pentru tineret „Știință-Tehnică-Producție” a fost de natură să atragă și să determine un număr tot mai mare de tineri să participe la aceste activități, dar, ceea ce este mai important, această mișcare a fost continuu susținută și de implicarea responsabilă în soluționarea unor probleme prioritare, deosebit de importante pentru economia națională. Nu în ultimul rând, s-a putut constata că una dintre ideile-forță exprimate de către secretarul general al partidului, aceea de a da inițiativă cercetării originale, a scos în evidență vocația creativă a tinerilor. Rezultate remarcabile ne parvin de pretutindeni, ceea ce confirmă că în această etapă calitativ-superioară a revoluției tehnico-științifice dispunem de un potențial creativ ce constituie o certitudine pentru viitor. Creațiile originale românești sînt bine cunoscute și peste hotare, multe dintre ele fiind distinse la diferite manifestări. Una dintre acestea a fost EXPOZIȚIA MONDIALĂ

A REALIZĂRILOR TINERILOR INVENTATORI, desfășurată în Bulgaria, la Plovdiv între 4 și 30 noiembrie 1985, manifestare făcînd parte din suita acțiunilor dedicate Anului Internațional al Tineretului. La expoziție, care a reunit peste 4.200 de invenții din 73 de țări, România a primit 8 medalii de aur, acestea, repetăm, într-o companie de elită cu virfurile tinere ale științei din numeroase țări. Am așteptat cu nerăbdare înfîlțirea cu ei, pentru a-mi cunoaște și a-mi face cunoscut publicului larg. Momentul a fost unul deosebit, fiind prilejului de înmînarea la sediul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist a medalior de aur și diplomelor acordate de jurul expoziției. Din partea Secretariatului C.C. al U.T.C. și al Consiliului Național al Științei și Inovării au fost adresate calde felicitări și urări de noi succese în activitatea pe care o desfășorăm. Adăugînd și pe această cale felicitările noastre, vă invităm să-l cunoașteți pe cițiva dintre tinerii inventatori medaliați la Plovdiv.

MARCU BUȘE: „Trebuie să vizezi întotdeauna nivelul cel mai înalt”

Născut la Horezu, județul Vâlcea, absolvent al Facultății de Electronică și Telecomunicații din cadrul Institutului Politehnic București, în prezent cercetător științific principal la C.S.T.R. Semiconductoare București. Autor a 32 de lucrări științifice aplicative, 25 de comunicări științifice la conferințe și congrese interne și internaționale, a 10 articole publicate în revistele de specialitate. Autor a 6 invenții, la Plovdiv a obținut premiul I și Medalia de aur pentru lucrarea „Familia de echipamente pentru testarea dispozitivelor semiconductoare” care cuprinde trei brevete: 1. „Echipament automat pentru testarea diodelor de comutație”, 2. „Echipament automat pentru testarea diodelor de comutație”, 3. „Echipament automat pentru testarea diodelor de comutație”. Lucrările au fost realizate în colaborare cu colegii: ing. OVIDIU POPESCU, ing. NITA CORBESANU, ing. VIORICA POPESCU, ing. DANIEL MOLDOVEANU, ing. FLORIN ROIU.

— Așadar, Marcu Bușe, ați absolvit facultatea în 1971 și în același an ați fost repartizat la Centrul de cercetare științifică și inginerie tehnologică pentru semiconductori din București, unitate nouă, înființată de numai 3 ani, în 1969. Un specialist foarte tânăr într-o unitate foarte tânără...
— Într-adevăr, mă pot mîndri cu faptul că, împreună cu câțiva alți colegi din proiect, fac parte din „cele trei valuri” mari de tineri specialiști care, practic, au pus bazele actualului institut. A fost marea noastră şansă, cred. S-au alcătuit atunci, foarte repede, echipe entuziaste de tineri care au atacat curajos teme foarte interesante și dificile care după cițiva ani s-au finalizat în primele brevete de invenție în acest domeniu atât de „la

VICTOR MIȚIGUȘ: „Pe lângă buna pregătire profesională este nevoie de mult, mult entuziasm”

Născut în comuna Răzvod, județul Dimbovitza, absolvent al Facultății de Electronică din cadrul Institutului Politehnic București, în prezent cercetător științific principal în cadrul ICSTIE București. Autor al mai multor referate și comunicări științifice, a obținut premiul I pe ramură în fiecare ediție a Festivalului național „Cintarea României”, precum și premiul II și III pe țară. Autor a 10 invenții, la Plovdiv s-a prezentat cu lucrarea „Frîna dinamo-electrică cu curenți turbolenari” realizată în colaborare cu proiectantul principal MARIAN RĂDULESCU, inginerul AUREL ANUȚI de la I.E.M. Timisoara. Lucrarea a obținut Medalia de aur.

— Conduceți, Victor Mițiguș, în cadrul laboratorului de mașini electrice de medie putere, din ICSTIE, un colectiv ce se ocupă cu motoarele asincrone frînă, frîne și cuplaje electromagnetice. Lucrarea premiată la Plovdiv ați realizat-o în cadrul acestui colectiv?
— După cum știți, am realizat-o cu ajutorul unui coleg, proiectantul Marian Rădulescu și a unui inginer de la I.E.M. Timisoara, Aurel Anuți. Vreau să precizez însă că nu în cadrul serviciilor în servicii, în cadrul colectivului nostru de cercetare preocupările sînt ceva mai largi decît lucrarea la care ne referim și în vederea asimilării în fabricație, prin diversificarea producției curente sau prin realizarea unor produse noi a unor sisteme de acționare (motoare, frîne, cuplaje) destinate aceluiași activității care necesită fixarea și blocarea sarcinii, fie acționarea cu

LELIAN CIOROIANU: „Secretele oricărui succes: pasiune, competență, dăruire”

Născut în comuna Negoi, județul Dolj, absolvent al Facultății de Chimie Industrială București, în anul 1974, în prezent inginer chimist-cercetător științific principal III la Institutul de studii și modernizări energetice — ICEMENERG București. Participă la toate edițiile Concursului de creație tehnico-științifică pentru tineret, la sesiunile de comunicări și referate ale institutului, articole de specialitate. Doctorand, autor a 10 invenții. Lucrările prezentate în expoziție și medaliați cu aur poartă titlul „Procedee de obținere a bielorilor din cauciu spongios pentru termocaulaje”.

— Ce caută chimistul Lelian Cioroianu în-un Institut cu profil de energetică?
— La absolvire, avînd dublă repartiție (n.n. — L.C. a fost șef de promoție pe țară), am ales ICEMENERG, pentru că era singurul institut ce oferea un post în secția de microproiecții. Și pentru că exista deja o problemă cu implicații mari pentru economia națională, m-am apucat de lucru, respectiv de găsirea rețetei pentru autul de solicietate bile din cauciu spongios (afiate de mai mulți ani în fabricație), necesare curățării în flux continuu a condensatoarelor din termocentrale, pentru decontaminarea lor de impuritățile pe care apa le depune.
— De cînd vă place chimia?
— Din liceu. Am avut șansa să am un profesor care să-mi determine ferm cariera. L-am luat atunci ca model și nu am regretat.
— Spuneți-mi, ce mai trebuie pe lângă pasiune?
— Știu eu? Cred că mai trebuie să existe o anumită „chemare” pentru profesia aleasă, perseverență, și iată că fără să-lți dau seama te trezești că chimia (sau fizica sau...) este totul.
— Se pare că această pasiune pentru a găsi mereu ceva deosebit, cum este, iată, acest nou procedee de îmbinare a benzilor rezistente transportoare de la cariere, vă ocupă foarte mult timp.
— Dacă vă referiți la programul de lucru, nici nu știu cînd trece timpul și asta fără să fiți forțat. Multe probleme au continuat și continuă să mă preocupe și acasă. La unele caut soluții împreună cu soția, care este și ea chimistă.

— Mai exact?
— Am avut șansa ca în cadrul aici ca proaspăt absolvent să fiu repartizat într-o secție înființată chiar în acel an (tranzistor cu siliciu) care se fabrica sub licență. Se făceau în paralel și producție și cercetare, pentru a depăși faza de licență. Azi realizăm aproape toată gama de tranzistoare necesare economiei de națiune. Una dintre realizările noastre, aceea care a fost distinsă cu aur la Plovdiv, privește tocmai un asemenea produs. Tranzistorul bipolar de putere are avantaj față de cele obișnuite: viteza mai mare de comutație, dimensiuni mai mici, consum de energie și materiale de asemenea mai reduse. Precizez totodată că în momentul realizării sale nu erau multe țări care să-l fi pus la punct.

HORIA PETRIDE: „În fiecare moment trebuie să ai forța morală de a te autodepăși”

Născut la Brăila, absolvent în 1975 al Universității de studii Roma-Instituto Chimico, în prezent, cercetător chimist la Institutul de cercetări chimice București — Centrul de chimie organică și fizică, a obținut la sesiunile de comunicări științifice ale Institutului, la II-lea Congres de chimie de la București, articole în revista de specialitate „Nicolae Teclu” și Academiei R.S. România pe 1976. Doctorand, autor a 3 brevete de invenție. Lucrarea premiată cu aur la Plovdiv — „Cristale lichide nematice”, a fost realizată împreună cu colegii săi MIHAI ELIAN și CONSTANTIN DRĂGHICI.

— Ce sînt cristalele lichide, stimată Horia Petride?
— Sînt niște substanțe chimice deosebit de complexe și de înaltă puritate, capabile să ajungă la o structură ordonată cristalină sintetizată în natură. Domeniile de utilizare sînt dintr-una foarte diversă: de la aparate electronice (ceasuri, calculatoare) la spectroscopie și cromatografie.
— Vă gîndeți cu ani în urmă că veți avea la mîna un ceas cu cristale lichide?
— Da.
— Mărturisesc că sînt surprins. Aș vrea o explicație.
— Cristalele lichide sînt cunoscute de circa 100 de ani. Dar ca multe descoperiri, această a fost scoasă la iveală prin anii '60 pentru ca între 1970-1975 să apară puține prime aplicative. Și nu era decît un modest început. Tot în acea perioadă, subliniez, în pas cu rezultatele din străinătate, se obțin cristale lichide în Institutul nostru.
— Vă întreb, în acest caz, următorul lucru: de ce este nevoie de acest efort de a crea niște cristale românești pentru a vedea, spre exemplu, aceste

ȘTEFAN LUCA: „Cea mai frumoasă răsplată: a avea sentimentul utilității, al datoriei împlinite”

Născut în comuna Trestia, județul Galați, absolvent al Facultății de chimie industrială din cadrul Institutului Politehnic București, în prezent cercetător științific principal, șef de laborator la Centrul de cercetări pentru antibiotice Iași. A obținut premiul I la concursul de invenție organizat de OSIM la Iași și premiul I pe țară în cadrul Festivalului Național „Cintarea României” și participat anual la comunicări științifice la simpoziunile organizate în cadrul MICB, a prezentat o comunicare științifică la primul Congres național de chimie și autor a 20 de invenții. La Plovdiv s-a prezentat cu lucrarea „Procedee pentru obținerea ampicilinelor injectabile”, care a obținut Medalia de aur.

— Am bănuț Luca Ștefan, că mă aflu în fața autorului ampicilinelor injectabile, de cum m-am apropiat de dumneavoastră. Aveți în jur așa o atmosferă de antibiotice pe care o răsim și în general medicul...
— Intersant, eu nu realizez asta, deși mi s-a mai spus.
— De fapt ocupația dumneavoastră se apropie mult de cea a disciplinilor lui Hipokrat în sensul în care contribuți la alinaarea sau alungarea suferinței omenești...
— Și asta poate fi adevărat, deși antibioticele injectabile cum „ustură”, dar, sigur, „ustură” cu folos!
— Ce aduce nou ampicilina injectabilă, al cărei procedee de realizare l-ați pus la punct dumneavoastră și care a obținut la Plovdiv Medalia de aur?
— Sînt foarte multe avantaje, din care am să enumăr doar cîteva: produsul realizează o viteză serice mult mai rapidă și ridicată, are avantajul scurturii duratei tratamentului, are o biodisponibilitate mărită prin administrare parenterală. În a-

LAURENȚIU GĂITAN-VĂTAFU: „Întotdeauna, preocuparea pentru problemele concrete ale producției naște idei noi”

Născut în comuna Bala, județul Tulcea, absolvent al Facultății de automată din cadrul Institutului Politehnic București, în prezent cercetător științific principal în cadrul ICSTIE București. A obținut premiul I pe ramură și premiul I pe țară în cadrul Festivalului Național „Cintarea României”, edițiile din 1982 și 1983. Participă anual la sesiunile de comunicări și referate ale ICSTIE. Autor a 3 invenții. Lucrarea premiată la Plovdiv cu Medalia de aur a fost executată împreună cu ȘTEFĂNESCU de la același institut și se numește „Instalație electronică pentru comanda sistemelor de cuplaje electromagnetice la mașinile de cusut și/sau surfilat industriale”.

— Am auzit, Laurențiu Găitan-Vătafu, unele opinii conform cărora instalația dumneavoastră, apreciată unanim de specialiștii la Plovdiv și medaliați, cum am văzut, cu aur, și fi cistigat în „spectacolul național” (sau în popularitatea în rîndul vizitatorilor obișnuiți) dacă ar fi fost montată pe o mașină...
— Este un aspect pe care în viitor o să-l avem în vedere. Oricum, ceea ce ni se pare mult mai important este faptul că instalația noastră împreună cu partea motoare funcționează la viteză pe mașinile de cusut și surfilat automate fabricate la „Metalotehnică” Tirgu Mures, mașini care lucrează deja în multe întreprinderi din țară.
— Este, desigur, cel mai semnificativ argument al importanței și utilității sale. Cum ați ajuns la acest proiect?
— Frecș, în cadrul activității noastre, a colectivului ce se ocupă de acționări de mică putere în cadrul laboratorului de motoare și servomotoare elec-

MIHAIL IONESCU: „În orice realizare de prestigiu se regăsește efortul colectiv”

Născut în orașul Lupeni, Absolvent în 1963 al Facultății de chimie industrială din Institutul Politehnic București, în prezent cercetător științific principal la Institutul de cercetări chimice Centrul de cercetări masă plastică București, autor a 105 lucrări științifice, participă la concursurile de creație tehnico-științifică pentru tineret la care a obținut locurile I, pe țară și locurile II și III în 1984. A obținut premiul „Nicolae Teclu” al Academiei R.S. România pe anul 1982 și premiul II la Expoziția Națională de Invenții 1984. Are la activ 23 de invenții. Doctorand, autor a 10 brevete de invenție și VIOICĂ DEVIȚIRI, IOANA MIHALACHE și MIHAIL STANCA au obținut aurul pentru lucrarea „Procedee de obtinere a poliolor amnlici de viscozitate scăzută”.

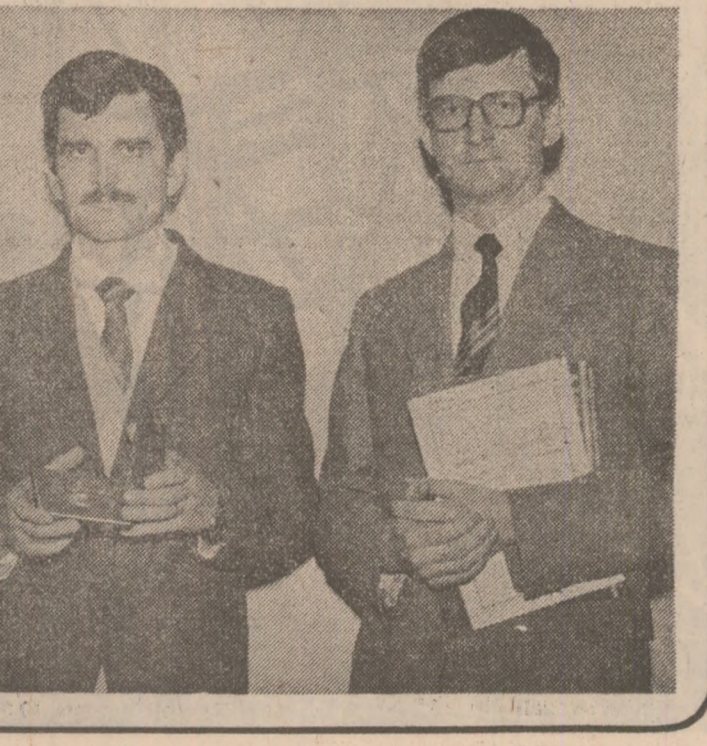
— Cum este cînd aflu că ai obținut aurul?
— Ce să spun? E un moment unic. Tîi să subliniez că o competiție ca aceasta la care am participat nu e cu nimic mai prejos (mă refer la trăirea momentelor pînă cînd jurul săi hotărăscă „ce și cum”, că să nu mai spun de acel moment suprem) decît o mare competiție sportivă.
— Să revenim însă la ce a fost înainte, înainte chiar de invenția la care sîntei autor.
— A fost mai întîi pasiunea pentru chimie. Am intrat „din prima”, m-am integrat în ritmul activităților, la care participam fără efort.
— Repartiția v-a satisfăcut?
— Evident. În nici un alt loc

n-aș fi găsit un cadru mai propice de activitate ca aici, în secția de sinteză polimeri.
— Ce sînt polimerii, Mihail Ionescu?
— Sînt, așa zice, o doua natură în care trăim. Iată „lacul de pe mobilă, pielea agendei pe care o aveți în mîna, ca și materialul din care e confecționat pixul cu care scrieți etc. etc.
— Bun, dar de ce un brevet pentru a obține așa ceva? Brevetul ce procedeele este cunoscut.
— Este. Noi am dorit însă altceva și anume ca spumele poliuretactice (materia primă pentru produsele amintite) să fi obținute printr-un procedee original. Acesta a avut în vedere eliminarea de pe fluxul tehnologic a catalizatorului, ceea ce a însemnat mari economii de energie și materiale scumpe, deficitare. A mai însemnat faptul că de la acest brevet au mai reieșit alte 19 brevete și 10 tipuri de polioli românești, care se află în fabricație.
— Înțeleg că datorați mult cadrelui pe care l-ați găsit aici?
— Așa este. Am găsit un colectiv minunat, unde în primul rînd eu am avut ce învăța și în care am putut colabora pentru a-mi realiza ideile. M-a entuziasmat faptul că aici munca are aplicabilitate tehnologică și pentru asta am fost pus în situația să căutăm soluții noi, pe căi neabătătorite. Adică tocmai cele care duc și la brevete.

SORIN GEORGESCU: „În domeniul nostru există posibilități nelimitate de a inova”

Născut la Făurel, județul Brăila, Absolvent în 1965 al Institutului Politehnic București — Facultatea de electronică și telecomunicații, în prezent inginer principal III la Întreprinderea de gîose radio și semiconductori Băneasa — București. Lucrări publicate în revistele de specialitate omenești și străine, comunicări susținute la conferințele anuale de semiconductoare în perioada 1975-1980, Doctor în științe, autor a 6 invenții și a unei inovații. Lucrarea distinsă cu aur la Plovdiv și

Pagină realizată de GABRIEL NĂSTASE și ALEXANDRU STROE

MUNCA EROICĂ, PLINĂ DE PASIUNE ȘI DĂRUIRE,

vieții noastre de organizație

TARA DE SUS

...a Moldovei sau Moldova de Nord sau Bucovina sau țara pădurilor de brad și de mold sau țara „pădurilor de monumente istorice și de arhitectură”. De oriunde ai veni, către aceste platurile de la insuși dulețele grai bucovinene, către aceste obiective molcome, oricare îți va fi atracția supremă: Putna, Voroneț, Humor, Moldovița, Sucevița, Arbore sau Dragomirna, nu poți ocoli Suceava, nucleul, de suflet și de spirit al acestei părți de lume ne-nepereche. Să vă mai spunem că pe teritoriul Sucevei existau, în cea din urmă jumătate a secolului al XIX-lea, douăzeci și șase de documente înecate în secolul al XIII-lea? Că, aflându-se la înfruntarea unor importante căi europene de negoț, așezarea devenită, în secolul al XIV-lea, capitala Moldovei, avea să fie, timp de mai multe secole, una din cele mai însemnate cetăți — inexpugnabile de-a lungul întregii sale existențe — și poate cel mai de seamă focar de cultură și civilizație al finitinerilor moldave?

Cetatea de scaun a lui Ștefan cel Mare străjuiește, de pe un platou real, ca și dintr-un plan simbolic, acest oraș atât de greu de trecut în frumusețe, cu armonia lui rarismă între arhitectura străveche și cea nouă, merituos raportată la cea dintâi. Cetatea Scheia, Curtea Domnească, Mirăuți — lăcașul în care a fost uns domnul Ștefan cel Mare, monumentul Zamca, muzeul Județean de istorie, conservând numeroase alte vestigii ale timpurilor trecute (în eternitate!) pot face, ele însele, obiectul unui atașament definitiv față de orașul moldav situat pe malul drept al râului cu același nume. Numai că, dacă mai sînt pe lume orașe care se hrănesc la nesfârșit cu gloria vremilor apuse, Suceava își refuză cantonarea în ceea ce a fost. Ultimele două decenii au surprins-o acclimatizată tot ce poate fi mai emancipată (nu fără a fi durabil și eficient) în materie de industrie, de pildă. Sătenii din împrejurimile orașului, îmbrăcați încă, spre cinstea lor, ca pe vremea lui Ștefan cel Mare, pot fi văzuți cum își descalecă bicicletele în fața unor prestigioase unități economice, ca veritabili muncitori, din priceperea și hărnicia lor rezultă piese care intru-nese admirația specialiștilor din țară și de peste hotare, cu entuziasmul și dăruirea lor s-a reclădit orașul — azi, unul dintre cele mai moderne, mai prospere, ale României.

Municipiul Suceava n-a fost, pe de altă parte, ca centru de județ, nici o clipă „egoist”, în dezvoltarea sa impetuoaasă. Paralel cu el, și-au alcătuit noi temelii, economice și sociale, arhitectonice și spirituale, toate celelalte orașe ale județului: Cimpulung Moldovenesc, Rădăuți, Vatra Dornei, Gura Humorului, Fălticeni, Solca, Siret.

S-a spus despre satele Bucovinei că sînt, pur și simplu, muzee naturale, prin pitorescul lor, prin portul atât de bine conservat, prin obiceiurile oamenilor, prin folclorul nealterat, uneori în cluda vecinătății ori a aderenței casvistice față de așezările urbane. Să nu se creadă însă că aceste „muzee” au încercenit, cumva, în firescul lor, că țesăturii ori cîntărilor populare ori dansurilor neîntrecuți au făcut uitate obiceiurile ale pămintului, străvechi, la fel de solicitate, azi, de viața economică a țării: agricultură și creșterea animalelor. Județul Suceava rămîne, din acest punct (sau și din acest punct) de vedere exemplar: am văzut, aici pe toate drumurile, cei lași în spețe și nabădăroși, al rănilor care au rămas lărași, cultivatori de cartofi celebri, dar și de grâu, în poftă relifurilor, lăsînd la o parte faptul că, la Lucina, „huțul românesc” domlăa crescătoria de anvergură națională cu temperamental său de necesar...

Haidעי s-o spunem, fără ocol: Suceava este un (fînut, un județ al tinereții, prin autentică lui prospețime, dar mai ales prin implicarea tinerilor, a organizațiilor de tineret, în tot ce se poate numi înfrățire a zărilor noastre, a ultimilor douăzeci de ani. O puternică organizație revoluționară de tineret, județeană, se remarcă, zi de zi, prin aporturi substanțiale la îndeplinirea planurilor de producție, la asigurarea calității superioare a produselor, la ridicarea și înfrumusețarea localităților, urbane sau rurale, la închegarea unei vieți spirituale de excepție, dar la ce nu? Tineretea de azi a județului de nord al Moldovei pare răspunsul plin de respect la salutul din zori al fiecărei zile, venind dinspre strămoși...

Ca să ajungi la Cimpulung Moldovenesc, să zicem, pentru atât de călătoria lui: bază Bistricea de turism pentru tineret, ori la Vatra Dornei, pentru a vedea cu ochii miracolele unei stațiuni balneoclimaterice, ori în Călimani cel atât de comestibil, pentru sufletul lor atât de bine tănuțit, ca și pentru îndrăzneala deloc tănuțită a tinerilor exploratori, musai trebuie, vorba ardelienilor de la marginea de județ (Suceava se învecinează, în această direcție, cu Bistrița-Năsăud) să treci prin Gura Humorului, un oraș care nu-ți dă voie să pleci mai departe fără a te opri să-i dai și să-ți dai binețe, fără să-ți fi dispert, chiar dacă, deocamdată — semn bun, aș zice — dărimăturile par mai active decît reversul lor...

Deci, ca să te dumirești ce-1 ai tăia prefaceri în plin centru al acestui oraș mai mult sau mai puțin vestit (gura romanului... humor grăiește!) bine ai face, cinstite călătorule, să te oprești o clipă la primărie, unde ai să găsești, cum și nouă ni s-a întîmplat, un primar tinăr, plăcut la vedere și îndeobște la vorovă, pe numele lui, ca să adoptăm tenta cronicărească sugerată de împrejurimi, Vasile Părau.

Postul prim-secretar al Comitetului județean Suceava al U.T.C., originar din Gura Hu-

RENAȘTE UN ORAȘ: GURA HUMORULUI

...ca un elev al clasei a IV-a se erijează în arhitect al orașului și l-am văzut zimbînd într-un fel anume, de parcă s-ar fi văzut nevoit să divulge un secret... Acela că, de la mic la mare, cetățenii orașului își doresc înfrățirea lui neînterzită, oricare le-ar fi eforturile, oricare atribuțiile.

Peste drum de primărie, un romb suspendat, servind ca sistem de așezaj. Pe una din laturile lui, o inscripție: „Epoca Nicolae Ceausescu a redat României istoria, tradițiile, cinstea, respectul pentru înaintași, apărătoria și zădărită de țară”. Așadar, o epocă. Un OM.

O țară. Și un popor pe cît de atașat cauzei, pe aîit de recunoscător. Aici, îndeosebi, la Gura Humorului și în împrejurimi, cu adevărat istoria ne-a fost redată, mărturie stau monumentele străvechi de arhitectură îngrijite și ocrotite de stat, cît despre tradiții, despre cinstele care ne definesc, ființa națională, acestea sînt, an de an, pe scena marelui Festival național „Cîntarea României”, cu limpezimea, cu apurătatea

lor dintotdeauna, de parcă veacurile nu s-au scurs decît pentru a ni le aduce mai aproape.

„Orașul fără centru”, cum l-a spus în județ, va avea, curînd, un centru administrativ, nu prea departe de a stîrni invidii. Deja, pe locul clădirilor vechi, cu aer de țîr, s-au ridicat: un complex meșteșugăresc, un bloc de locuințe cu spații comerciale la parter beneficiari — mîinerii de la exploatarea din împrejurimi. Alături se prefigurează un hotel modern, cu 200 de locuri, alele vechi și pavate cu obuze de marmură. Anii 1986—1988 vor

Drumul n-avea să fie, plecînd din Suceava, mai lung de trei ore. Mă pregătiseră moralicește colegii de la județul U.T.C., pentru mai mult. Noroc că omul care mă lua cu sine, un tinăr inginer mecanic, se grăbea spre casă. Spre casa lui din munți, unde fusese, nu demult, repartizat.

— În oraș stau ca pe ace. Îmi spunea. Mă gîndesc tot timpul la soferii mei, care conduc belazuri, știți, acele mașini uriașe, de cîte 27 și 40 de tone. Cu ele transportă minereul...

Nelinișt, într-adevăr, acest tinăr inginer. Coborise din Călimani să se bată, la oraș, cu „birocrații” care-î țîn în loc piesele de schimb. Că doar acolo, sus, n-or fi avut degeaba încredere în el, de l-au numit șef al secției mecanice, înăci din stagiatură. O să vedeți dumneavoastră ce reparații facem noi în creierul munților, adăuga, o să vedeți, noi trîim sub regimul clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s-au călărat pe munte, gata de orice luptă, pentru a-î supune și cei care n-au avut curajul s-o facă, ba mai mult, nu-î înțeleg clipel, nu putem lăsa să ne tot amine cei de jos, cu promisiunile lor. Spunea „cei de jos” într-un fel care te făcea să crezi că lumea se împarte, într-adevăr, în două categorii de oameni: cei care s

„VREM SĂ FIM O NAȚIE, UNA, PUTERNICĂ ȘI LIBERĂ!”

Revoluția burghezo-democratică română de la 1848-1849 a fost înăbușată prin intervenția armată a marilor imperii vecine agresoare. La 18 aprilie 1 mai 1849, cuceritorii ruso-turci de la Balta-Liman hotărâseră înțelegerea Principatelor sub ocupație pentru „a receptiva orice mișcare de insurecție”. Era însă în viață o mică democrație a națiunii europene, batonată străine neputând smulge conștiințele țelurile formulate în programul revoluționar, țeluri care exprimau idealul unei înțelegeri naționale.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — a devenit sloganul luptei pentru realizarea celor obiective fundamentale ale națiunii — independența, unitatea, puterea. „Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

Din marea carte a istoriei noastre naționale

„a toată nația... spre consultarea periodică a intereselor naționale”. Impunerea treptată a acestui program a fost urmărirea de „Partida națională” română a consecvență în anii care au precedat războiul Crimeii (1853-1856). Majoritatea fruntașilor pașoptiști au reușit să se întoracă în țară, îndeosebi în Moldova, favorizați de atitudinea binevoitoare a noului domnitor Grigore Alexandru Ghica (1849-1853, 1854-1856).

„a toată nația... spre consultarea periodică a intereselor naționale”. Impunerea treptată a acestui program a fost urmărirea de „Partida națională” română a consecvență în anii care au precedat războiul Crimeii (1853-1856). Majoritatea fruntașilor pașoptiști au reușit să se întoracă în țară, îndeosebi în Moldova, favorizați de atitudinea binevoitoare a noului domnitor Grigore Alexandru Ghica (1849-1853, 1854-1856).

„a toată nația... spre consultarea periodică a intereselor naționale”. Impunerea treptată a acestui program a fost urmărirea de „Partida națională” română a consecvență în anii care au precedat războiul Crimeii (1853-1856). Majoritatea fruntașilor pașoptiști au reușit să se întoracă în țară, îndeosebi în Moldova, favorizați de atitudinea binevoitoare a noului domnitor Grigore Alexandru Ghica (1849-1853, 1854-1856).

„a toată nația... spre consultarea periodică a intereselor naționale”. Impunerea treptată a acestui program a fost urmărirea de „Partida națională” română a consecvență în anii care au precedat războiul Crimeii (1853-1856). Majoritatea fruntașilor pașoptiști au reușit să se întoracă în țară, îndeosebi în Moldova, favorizați de atitudinea binevoitoare a noului domnitor Grigore Alexandru Ghica (1849-1853, 1854-1856).

COORDONATE INTENSIVE ALE PRODUCTIEI AGRICOLE 1986

Însemnarea agriculturii moderne, eficiente o României socialiste sunt marcate prin producțiile tot mai multe și stabile de la an la an. Răspundând îndemnurilor și înflăcărilor chemării ale secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, oamenii muncii de pe așoarele patriei, tinerii specialiști, cooperatorii, zootehniștii, mecanicarii probează prin fapta de muncă plină de pasiune și dedicare încrederea investită de conducerea de partid și de stat. Căci lucrările sînt măsura viștii tinerilor generații, angrenată puternic, cu munitate, conștientă fiind de locul și rolul ce i-au fost conferite

în societatea românească contemporană. Sensurile majore ale activității în agricultură devin tot mai juste prin clar obiectivul fundamental al actualului cincinal în acest important domeniu economic: realizarea noii revoluții agrare. Tinerii înscriși în cronică începutului de realizare de prestigiu ce confirmă, încă o dată, entuziasmul, pasiunea, competența și responsabilitatea lor revoluționară, conferind astfel calității de membru al organizației revoluționare de tineri însemnele unei înalte conștiințe comuniste, ale muncii și creației neobosite pentru continuă devenire a patriei.

Faptele de muncă ale tinerilor — oglindă fidelă a personalității și dăruirii

Și pentru tinerii din comuna noastră, ne spune secretara comitetului comunal U.T.C. din Deleni, Violeta Salariu, nouă ani a debutat într-o atmosferă de muncă susținută, dovezile de harnicie și dăruire reprezentînd o carte de vizită la sota existenței și abilității fruntașilor. „Partida națională” română, în anul 1856, sub presedinția lui Mihail Kogălniceanu, a fost însă deosebit de gravă. Principalele fiind rind pe rind ocupate de țepele țariste apoi austro-turce, care, fiecare în parte, încheau să permanentizeze noua stare de lucruri. Congresul de pace de la Paris (februarie — martie 1856), punînd capăt războiului, le-a adus în schimb înia-

și în același timp acționează și tinerii din sectorul legumicol, viticol și pomologic unde, ne prezintă examinând C.A.P.-ului Gheorghe Bucă, acum întreaga activitate este pusă sub semnul fluxului continuu. Ne oprim în sectorul legumicol prezentatului alit ca suprafața de 225 ct și cu volum de lucrări, acum realizîndu-se răsădănițele unde culturile de ardei și roșii se dezvoltă bine, ardeii și gîrșii dau dovadă Crouangă Ionel, Răsu Silvia, Alona Elisabeta făcînd ca, plîm la această dată, respectarea graficului de execuție a lucrărilor să fie o trăsătură a muncii tuturor, în dreptății speranță nouă recolte bune și foarte bune în acest an. În pomocultură tăierile, fertilizările sînt în toi, zeii de tineri fiind antrenati la aceste acțiuni despre care tehnicianul Gheorghe G. Bucă ne informează că se reprezintă constant să exerce lucrări de bună calitate pentru a asigura pe această cale funcționarea ireproșabilă a întregului parc de mașini și tractoare, cu toții angajîndu-se să depășim prin munca noastră ritmul de producție paraziților.

Prin respectarea riguroasă a tuturor verigilor tehnologice — producții sporite în sectorul viticol

În această perioadă sînt în plină actualitate aspectele specifice de sezon din viticultura. Acest sector a înregistrat o continuă extindere pe mealegurele Bihorului. Plantarea acestora în solurile aride și nisipoase în zona de nord, asigură un câștig real pentru unitățile agricole care dețin asemenea categorii de teren, practic, necultivabile pînă acum. Prăcerea și sirguită omenilor s-au materializat în realizarea unor plantații viticole de cea mai înaltă productivitate. În anul trecut s-au aflat pe rod 3.620 ha cu vite, producțiile obținute argumentînd tehnologiile specifice adoptate. În 1986 suprafața cultivată cu vite de vie va spori cu încă 400 ha. Noile plantații se vor regăsi la nivelul AESCV Biharia și Tileagd. Pînă în mo-

mentul de față desfășurarea sînt executate pe mai bine de jumătate din suprafețele planificate. Se reținem că arătările de loamnă s-au finalizat corespunzător în toate plantațiile viticole ale AESCV și parțial la C.A.P. Se impune, deșigur, ca alegerea gîmbică a acestor lucrări de care depinde în bună măsură producția de struguri din acest an. În condiții optime s-a efectuat și măsuratul plantațiilor tinere pentru a fi proiectate de temperaturi scăzute din timpul iernii. În vederea optimizării potențialului de producție au fost fertilizate, cu îngrășămintele chimice, suprafețele cultivate. Se constată, însă, unele rămăniți în urmă la AESCV Sălard, C.A.P. Dosiog, Săuceni și Făgăreu în administrarea îngrășămintelor natura-

Ediții eminesciene

15 ianuarie, ziua de naștere a „Lucașărilor” poeziei românești — Mihail Eminescu — constituie, de fiecare dată, un prilej de a-i omagia opera genială, ce a cunoscut de-a lungul timpului un mare număr de ediții în țară și peste hotare. În activitatea de editare a patrimoniului literar românesc opera lui Eminescu ocupă un loc aparte. Astfel, numai în perioada 1965-1984, spre exemplu, au apărut în țară 98 de ediții eminesciene, într-un tiraj de peste 15 milioane de exemplare. Cu toate acestea, tipografia Editura „Minerva”, editărilor bilingve de „Opre”, tipografia Editura „Minerva”, editărilor bilingve de „Opre”.

„De ce tocmai eu?” — o întrebare pe care sondorii nu și-o pun

se-ntimplă ca defectiunile să fie și noaptea!), numai maiștrii (adică erau maiștrii de noaptea care-l țineau) și vreo 40-50 de tije (trebuiau puse 40-50 de tije la două sonde), erau atîtă frig că la „un mărș” (un mărș înseamnă cam o oră, o oră și jumătate) aprindeam focul (ca să se încălzească, să-și dezghețe mințile care trebuiau să lucreze). Cu cîntecă care-l caracterizează pe petroliștii, Gheorghe Lazărică prezictea: „De” vara-l o plăcere să lucrezi în aer liber! Iarna-l jarnă!”

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

„Vrem să fim o nație, una, puternică și liberă!” — pentru binele neolătarilor nați, căci scrierea noastră și avem o misie a împlini în omenire. Scria în 1856 Nicolae Bălcescu. Aceste condiții de putere, de care avem nevoie, nu le putem găsi decât în solidaritatea tuturor românilor, în unitatea lor într-o singură nație, în care să fie înțelesă și naționalitatea, prin aceeași limbă, religie, obiceiuri, simțăminte, prin poziția geografică, prin trecutul lor, în sfârșit, prin nevoia de-a se păstra și de-a se realiza.

PLASTICA

Teatrul Foarte Mic ne-a învățat cu surprize plăcute. Una din ele, de fapt un sir, în houl teatrului — expoziții de artă vestimentară. Pînă la optzeci de ani, sărbătorilor de iarnă, fiecare femeie caută „ceea” unic și frumos; o rochie care să-i pună în valoare statura și farmecul, un accesoriu potrivit. De cîntecă ant bună, magazinele fondului plastic oferă nu produse de serie, ci unice realizate după ultima linie a modei, în care să se vadă și arta celor care le-au plasăm. Cît de mult au început să se însure unele de altele, cît de costă, asta e o altă problemă. Pînă la optzeci, stămburite țeftine, dantelele de serie, furcăte de catifea aplicate pe corseje, firul aurii, pus cam la orice fel de rochie au început să ne plăticească baze, căci ei cînd-i prea mult e plăticitilor!

Sobrietate și romantism

de la Muzeul de artă al municipiului București. Este muzeograful de profesie — ocupat expoziții personale, înțuia, de fapt, și-a pregătii-o timp de trei ani.

MIRCEA DOGARU

realizează cu negru; Aura Popescu ția foarte bine aceste „amănunții”; le-a folosit în cîteva compoziții, pentru care a ales ca materialele pînă grosă de cașă și dantele pînă „lucrată manual, iar cîntecă, una foarte simplă. De fapt, distincție se are două tendințe opozite: obsesia simplității alți de rafinate a

CAROLINA ILICA

niste petale pe o rochie albă... Rochiile negre sînt delicate transparente, o transparentă căutăta, sugerînd feminitate. Accesoriile sînt echilibrate cu ornamentate cu „semnate” sau o urășă în cîntecă, îngrășate pene pe panglică, una albă are albe strălucite în tîl, o posedă strălucite cu o cîntecă model realizat pe fir aurii precum corșajii rochiilor de lină sau o urășă în cîntecă, romantic în această expoziție. Rămăniții liric al Aurei Popescu ține, cîntecă și dispre opera vitină, pictoral și grafică. Vite, în cîntecă.

REPORTAJUL NOSTRU

La Hunedoara, metalurgia are o tradiție de secole. S-a pornit de la cupăre rudimentare, primitive ca să se ajungă la cea mai mare uzină siderurgică Siemens-Martin din Europa, cu cupătoare puternice, de mare capacitate. Dacă în ultimele decenii nu se poate vorbi de schimbări fundamentale în ceea ce privește baza materială a combinatului, există totuși un domeniu care a cunoscut mari mutații: conștiința. Aici, ca oriunde în marile colectivități muncitorești, se profilează din ce în ce mai clar imaginea omului nou, cu o concepție revoluționară despre menirea sa, despre idealurile sale, despre responsabilitățile ce-i revin într-o societate aflată în plină dezvoltare. Nu mai e un secret pentru nimeni că marile performanțe în muncă se sprijină pe o solidă competență, creșterea eficienței producției înseamnă în același timp o perfecționare necontenită în domeniul pregătirii profesionale. Iată de ce, datorită fierii de a încă, de a-și cunoaște în permanență facultățile veniti la noi cu un bagaj de cunoștințe proaspete, de ultimă oră, care astfel pot fi valorificate din plin. Numai în acest an, circa 900 de tineri au concursat în politechnicilor benefici de acest avantaj.

În marea familie a oțelărilor hunedoreni

șase profile. Lectorii au fost selecționați — în cea mai mare parte — dintre absolvenții de facultate veniti la noi cu un bagaj de cunoștințe proaspete, de ultimă oră, care astfel pot fi valorificate din plin. Numai în acest an, circa 900 de tineri au concursat în politechnicilor benefici de acest avantaj. Marele cîștig în materie de competență profesională ce se realizează în acest cadru nu este relevat în modul cel mai convingător de succesul înregistrat de tinerii combinatului, de diverse concursuri profesionale. La ultima ediție a Olimpiadei finalistului, locul I a fost ocupat de Beniamin

BOUCEANU

mic de cel tradițional. Cîștigul cel mai important însă, pentru mine și pentru ceilalți tineri antrenati în activitatea de creație și înregistrare, este de a crea și cunoaște noi acumulate în cursul elaborării acestor noțiuni, posibilitatea de a verifica astfel posibilitățile. Avem o bibliotecă tehnică bine dotată, condiții bune de cercetare și, mai ales, există această atmosferă extraordinară de emulație, această nevoie de autodisciplină care își arată rădăcina din ce în ce mai convingător. Să știți că nu este o laudă de sine atîcît cînd afirm că avem aici o școală

DESI DOGARU

redevabil, o odevărată apărare de specialiști care afirmă că este o școală siderurgică ale țării. Faptul că reprezentanții noștri cîștigă premii importante la concursurile maserli sau la concursurile de creație tehnico-științifică, faptul că marile noastre colecții se mîndresc cu doi Eroți ai Muncii Socialiste, faptul că oțelării noastre nu-și dezminț niciodată calitățile sînt numai câteva dovezii ale afirmării mele. Sînt dovezii dar și stimulente pentru păstrarea și creșterea prestigiului de care ne bucurăm.

PUBLICITATE PENTRU TINERET

CAMELIA — masină de cusut cu antrenare la pedală — un ajutor neprețuit pentru orice femeie.

Prin designul modern, prin eleganța și fiabilitatea înaltă, mașina de cusut CAMELIA este un produs la nivelului celor similare de pe piața mondială.

Mașina de cusut CAMELIA este dotată cu o gamă largă de accesorii:

- 15 came pentru cusături decorative;
- 1 camă pentru cusături în zigzag;
- 1 camă pentru cusături utilizare.

Magazinul comerțului de stat vă oferă la alegere trei tipuri de mașini de cusut CAMELIA:

- tip „masă cu picior metalic” (preț 4.220 lei)
- tip „masă” (preț 4.400 lei);
- tip „masă-mobilă” (preț 4.570 lei).

Toate aceste tipuri de mașini de cusut CAMELIA după funcționare pot fi transformate în masă pentru radio sau televizor ori în birou pentru școlari.

CAMELIA se integrează perfect în mobilierul camerei în care se amplasează.

G. HUREZEAN

Acțiuni și luări de poziție în favoarea dezarmării și păcii

BOON 14 (Agerpres). — Comitetul de coordonare a partizanilor păcii din R.F.G. a adresat guvernului federal cererea de a opri de îndată amplasarea rachetelor Cruise și de a trece la retragerea rachetelor nucleare cu înfruntare medie de acțiune „Pershing-2” deja amplasate, relatează agenția T.A.S.S. În declarația dată publicității cu acest prilej de partizanii păcii se subliniază necesitatea ca R.F.G. să participe la „Inițiativa de Apărare Strategică” și să reducă cheltuielile militare.

DELHI 14 (Agerpres). — În capitala indiană s-a deschis un seminar consacrat problemelor dezarmării, care marchează începerea în India a campaniei de acțiune în cadrul Anului Internațional al Păcii. La discuții iau parte oficialii oameilor politici și activiști obștești din această țară, oameni de știință, ziaristi și reprezentanți ai opiniei publice indiene.

Acum, cind asupra omenirii planează spectrul unei catastrofe nucleare, este mai necesar ca oricind să se mobilizeze forțele pentru încetarea cursei înarmării, pentru progres în domeniul dezarmării, a subliniază în deschiderea seminarului Usha Mehra, deputat în parlamentul indian, vicepreședintele al Asociației indiene pentru Națiunile Unite.

Cind în întreaga lume milioane de oameni continuă să moră din cauza foametei și bolilor, colosale resurse financiare și umane se risipește pentru crearea de arme din ce în ce mai primejdioase, a declarat în timpul său R. Subramaniam, profesor la Institutul indian de cercetări în scopuri de apărare. Cursa înarmării, a spus el, are ca efect menținerea în impas economic și social a țărilor în curs de dezvoltare.

VIENA 14 (Agerpres). — În „Tezele în problemele politicii sindicale” date publicității de C.C. al P.C. din Austria, se subliniază că, alături de lupta pentru apărarea drepturilor sociale și economice ale oamenilor muncii, impotriva ofensivelor monopolurilor sindicale nu s-arina de a lupta pentru desființarea incoercenței internaționale, pentru coexistență pașnică. Participanții — se arată în teze — trebuie să participe activ la acțiunile militanților pentru pace, pentru reducerea arsenalelor nucleare, împotriva cursei înarmării în Cosmos.

OTTAWA 14 (Agerpres). — În cadrul cuvintării pe care a rostit-o în fața parlamentului de la Ottawa, primul ministru al Japoniei, Yasuhiro Nakasone, aflat în vizită oficială în Canada, a pus accentul pe problemele privind promovarea păcii și dezarmării, relatează agențiile China Nouă și U.P.I. Vorbitorul a menționat

că guvernul său a făcut promisiuni pentru controlul armamentelor și pentru dezarmarea, inclusiv reducerea, pas cu pas, a amplorii experiențelor nucleare în scopul realizării interdicției complete a acestora. Japonia, singura țară care a cunoscut puterea de distrugere a armelor nucleare, a spus el, menține cu fermitate cele trei principii nenucleare — de a nu produce, poseda și introduce pe teritoriul său arme nucleare.

DELHI 14 (Agerpres). — Explozia japoneză „Armele nucleare — un pericol la adresa lumii noastre” s-a deschis la Delhi. Pe baza unor fotografii privind bombardamentele atomice asupra orașelor Hiroshima și Nagasaki sunt prezentați în mod vivid evenimentele.

zentate marile primejdii la care este supusă omenirea prin existența arsenalelor nucleare. Un accent deosebit este pus, în cadrul expoziției, pe legătura dintre dezarmare și dezvoltare.

Într-un mesaj prilejului de deschidere expoziției, primul ministru indian, Rajiv Gandhi, a relevat că, în caz de război nuclear, nu va exista un cistigător și de aceea este necesar să se mobilizeze opinia publică mondială pentru a împiedica o asemenea catastrofă absurdă.

În numele locuitorilor niponi, primarii celor două orașe japoneze au lansat chemarea ca în Anul Internațional al Păcii să fie intensificate eforturile de dezarmare.

TOKIO 14 (Agerpres). — Din prezent, aproximativ 900 de localități din Japonia au fost proclamate de autoritățile locale zone libere de arme nucleare. Anunțând acest lucru, ziarul „Akahata” subliniază că în localitățile respective trăiesc peste 60 de milioane de oameni, adică mai bine de jumătate din populația Japoniei.

BERLIN 14 (Agerpres). — În anul 1986 popoarele asteptă de la toți cei cărora le revine responsabilitatea politică să acționeze în continuare pentru prevenirea pericolului unei distrugerii nucleare și pentru consolidarea păcii — a declarat Erich Honecker, secretar general al C.C. al

P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, în cadrul întâlnirii de la Berlin cu șefii misiunilor diplomatice acreditate în R.D. Germană. Aceste speranțe au la bază întâlnirea sovieto-germană la nivel înalt de la Geneva, care a constituit începutul unui dialog ce trebuie să conducă la o cotitură spre mai bine în viața internațională. Reprezentantul Sîriei a arătat că asigurarea securității internaționale, a menționat E. Honecker, nu constă în acumularea de noi arsenale, ci în tranșarea cu viață a principilor coexistenței pașnice. Omenirea — a afirmat el — așteaptă ca declarațiile să fie urmate de fapte, dorințe și soluții concrete care să pună capăt cursei înarmării pe Pământ și să împiedice extinderea ei în Cosmos. Propunerile concrete în această direcție sunt continuate în Declarația de la Sofia a statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

În închierie, conducătorul de partid și de stat al R.D.G. a arătat că cel de-al XI-lea Congres al P.S.U.G., ce se va desfășura în acest an, va trasa căile de dezvoltare în continuare a societății socialiste în R.D. Germană.

CANBERRA 14 (Agerpres). — Nava „Greenpeace”, care conduce expediția spre Antarctica, în scopul declarării acestui continent drept „Pac Mondial”, liber de arme și de poluare, inițiată de organizația ecologistă cu același nume, nu mai poate merge în cauza unui timp masiv de încălzire, informează agenția Reuter într-o relatare transmisă din Sydney. Se preconizează că nava, cu 35 de militanți la bord, s-a oprit în fața buncii, cu o grosime de aproximativ trei metri, în Marea Ross, echipajul urmând să decidă dacă trebuie să încerce să găsească un drum de întoarcere sau să aștepte o bresă pentru înmărire.

„Greenpeace”, un remorcător maritim cu un deplasament de aproape 900 de tone, nu este echipat pentru navigația în mare înghețată. El a părăsit țărmurile Australiei la 20 decembrie și a fost blocat de gheturi, în Marea Ross, timp de două săptămâni, după care a încercat, acum câteva zile, să-și reia călătoria spre Antarctica.

STOCKHOLM 14 (Agerpres). — Un grup format din persoane handicapate din 25 de țări intenționează să meargă în anul următor în jurul lumii în cadrul acțiunii dedicate Anului Internațional al Păcii. Călătoria, organizată de Intercontinental People's Handicapped și organizația Frăția între Oameni, urmează să înceapă la Stockholm, cu escale la New York, Hiroshima și în alte porturi din lume. Membrii grupului vor difuza în fiecare port-căsuțe mesaje chemind la transformarea imediată a economiei de război în economie de pace.

Realități din lumea capitalului

RECRUDESCENȚA VIOLENȚEI — fapte, cauze, implicații (I)

Bruxelles, stadionul „Heysel”, seara zilei de 29 mai 1985. Zece de mii de spectatori, milioane de telespectatori așteptau actul final al unei mari sărbători a sportului: finala Cupei campionilor europeni. Așteptau înfruntarea sportivă din arenă. În locul ei au văzut, în schimb, în lumina o realitate greu de acceptat: aceea a violenței, unii înfrunțând abertan, sîngeroase dintre suporterii englezi și cei italieni.

Chicago, cartierelor periferice. ... Către 110 bănele de tineri terorizate orășul rapid, spargînd geamurile oamnelor liniștiți, vinzînd și traficezînd droguri, omorînd fără nici un motiv. Cazul tânărului Ben Wilson, ucis în mod gratuit de un asmețea grup, a stîrni vîr reacții în simul opiniei publice, punînd în lumină o realitate greu de acceptat: aceea a violenței nemăslînîții de violență care zguduie în prezent societatea capitalistă.

Sau un alt exemplu: în noaptea de Anul Nou, la vremea cînd pe meridianele planetare milioane de oameni își urau un an bun, fericii, ocolii de amenințarea războiului și a

suferinței, agențiile de presă au transmis o seamă de exemple, stupefiante, de declanșare nemotivată a violenței. În Danemarca, spre exemplu, grupuri de tineri dezlanțau la distrugerilor numeroase vitrine și cabinete telefonice din centrul orașului, au atacat trecătorii liniștiți, au creat confuzie și dezordine. Toate aceste evenimente și multe altele scot în evidență un adevăr dramatic: acela că violența este, pentru societatea capitalistă, o boală endemică, că ea persistă și se propagă pe numeroase canale și niveluri ale vieții cotidiene, că mări categorii umane și sociale sînt grav afectate de recrudescența ei. O raziță și un adevăr dramatic ale societății capitaliste nu au mai putut fi ignorate, minimizezate, trecute sub tăcere și far realitatea violenței a adus în discuție problema cauzelor, a condițiilor de viață, ideologice, cultură care favorizează și conduce la răsîndirea ei. O discuție care a luat însă o turnură „pîzeasă”, eludînd din dezbateri temeiul aspectului cel mai important: rădăcinile socio-economice ale acestui fenomen.

prezau și ziua meciului. Au fost incriminate lipsa de perspicacitate și slaba pregătire a poliției belgiene, erorile de organizare și, desigur, efectele negative ale supravizitării de bilete la bursa noaptea. Tonte acestea sînt însă cauze conjuncturale, care explică doar eum și de ce s-a petrecut drama din seara finaliei. Ele nu relevă însă determinanții de profunditate, nu pun degetul

pe rana adîncă, pe acea rană care face ca numeroase manifestări publice să degenereze în dezlănțuirii ale violenței. S-a întimplat astfel ca adeseori metaforele să înlocuiească și să ascundă motivațiile profunde. S-a spus că manifestările suporterei britanici s-au datorat „demonului bestie” și că huliganismul este „o maladie britanică”, s-a mai afirmat că fotbalul înșiși ar fi de vină deoarece el determină la violența prin caracterul „violent” al înfrunțărilor de pe stadioane. Pe bună dreptate, și cu multă tristete, un cunoscut juctor vest-german, Felix Magath, exclamă: „Din nou se pune totul pe seama fotbalului, în loc să se abordeze această problemă la rădăcina ei sociologică”.

Într-adevăr, proliferarea violenței din societatea capitalistă nu poate fi explicată ca un factor conjunctural datorat unor evenimente cu caracter aleatori, ci ca un fenomen structural, născut și perpetuat de „modelul” capitalist de evoluția și contradicțiile specifice acestei ordini.

De altfel, anumite aspecte au fost semnalate comentarea dramei de pe „Heysel” de unele agenții de presă sau de luările de poziție ale unor sociologi și personalități un-

Imagine a unui grup de „skinheads” din Liverpool, unul dintre principalii promotori ai violenței în rândurile tinerilor

Statisticile relevă că în ultimul deceniu șomajul a cu-

STIRI / NOTE / COMENTARI

ORIENTUL MIJLOCIU

● DEZBATERILE CONSILIULUI DE SECURITATE AL O.N.U. ● EVOLUȚIA EVENIMENTELOR LA BEIRUT ● CONSULTARI INTRE EGIPTE ȘI ISRAEL

NATIUNILE UNITE 14 (Agerpres). În cadrul dezbaterilor Consiliului de Securitate al O.N.U. consacrate examnării situației create ca urmare a acțiunilor agresive ale Israelului împotriva Libanului, reprezentanții diferitelor state au condamnat acțiunile forțelor armate israeliene și menținerea de trupe în sudul teritoriului libanez, în afară de acestea neasociate, normele dreptului internațional și rezoluțiile Națiunilor Unite, încalează suveranitatea acestei țări și alecează eforturile de reconciliere națională.

Reprezentantul Sîriei a arătat că Israelul nu și-a retras în întregime trupele sale din Liban, ci doar le-a schimbat pozițiile. El a adăugat că asigurarea securității și „zonei de securitate” din sudul Libanului este folosită doar pentru a împiedica guvernul libanez să-și restabilească suveranitatea deplină asupra acestei regiuni.

BEIRUT 14 (Agerpres). — După luptele puternice de luni între Forțele Libaneze (miliciile creștine unificate) și militarii palestinenzi libanezi, în sectorul răsărit al Beirutului s-a instaurat calmul, circulația reluîndu-și cursul normal, informează agențiile internaționale de presă. Sirese militare au marșat pe străzile orașului armate acceptabile ambele părți, au fost amplasate în zonele unde s-au produs ostilitățile, deschizîndu-se căile de comunicații și asigurînd securitatea ocuitorilor.

Liderul Forțelor Libaneze, Elie Hobeika, a ordonat militarii să se coopereze cu armata în vederea restabilirii ordinii, anunțat agenția U.P.I.

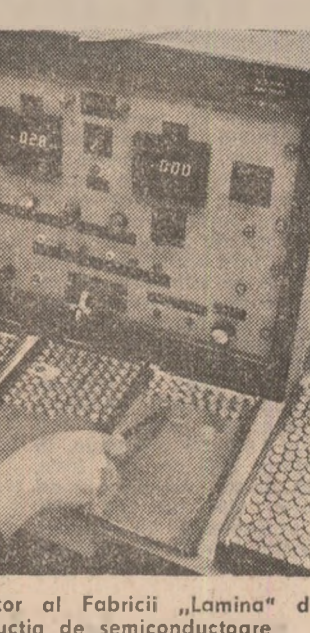
Coreea de Sud — greva deputaților din opoziție

SEUL 14 (Agerpres). — O greva pe termen nedefinit a fost declarată în cadrul opoziției din parlamentul Coreei de Sud, în semn de protest față de abuzurile săvîșite de reprezentanții partidului de guvernământ care au procedat la votarea bugetului de stat în absența deputatului Noului Partid Democratic, principalul partid de opoziție din țară. După cum se relatează din Seul, cei 60 de parlamentari din partea N.P.D. au cerut, todată, revocarea deciziei parlamentului, unde majoritatea revine partidului aflat la putere, privind arestarea a 7 deputați ai opoziției, pe motiv că au încălecat ordinea în incinta parlamentului în timp ce protestau împotriva abuzurilor rezimului.

România la Targul internațional de mobilă de la Köln

BOON 14 (Agerpres). — Marți s-a deschis, la Köln, tradiționalul Targ Internațional de mobilă, manifestare economică apreciabilă drept cea mai reprezentativă reuniune cu acest profil ce se organizează pe continentul european, la care sînt prezente un mare număr de firme și întreprinderi din țări de pe toate meridianele globului.

Industria românească de mobilă, participanta de mai multe decenii la Targul de la Köln, expune la ediția 1986, prin intermediul întreprinderii de comerț exterior „Technoforestexport”, un bogat și variat sortiment de mobilier realizat în diferite stiluri și tehnologii, mobilierul expus la actuala ediție a Targului de concepție originală, în cea mai mare parte prezentat în premieră peste hotare, este fabricat în concordanță cu cerințele pieței externe, de numeroase întreprinderi, care și-au câștigat un bun loc pe piața mondială.

Polonia: Imagine dintr-un laborator al fabricii „Lamina” din Piasczno, specializată în producția de semiconductoare

Publicarea proiectului de statut al P.C. din Cehoslovacia

PRAGA 14 (Agerpres). — La Praga a fost dat publicității textul proiectului de statut al P.C. din Cehoslovacia, care cuprinde modificările propuse pentru a fi dezbătute și aprobate de Congresul al XVII-lea al partidului — transmite agenția C.T.K. Modificările propuse au în vedere întărirea unității, a capacității de acțiune a partidului în timp ce protestau împotriva abuzurilor rezimului.

AFRICA AUSTRALĂ

● Secretarul general al O.N.U. l-a primit pe reverendul Desmond Tutu ● Preocupări pentru adoptarea de sancțiuni economice mai severe împotriva R.S.A.

NATIUNILE UNITE 14 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, l-a primit luni Națiunile Unite pe reverendul Desmond Tutu, militant de culoare împotriva poliției rasiste a guvernului sud-african și a apartheidului.

În cursul unei conferințe de presă organizate după această întâlnire, Desmond Tutu a cerut întregii comunități internaționale să exercite presiuni sporite asupra Africii de Sud, pentru a determina guvernul de la Pretoria să renunțe la actuala lor politică rasistă.

STOCKHOLM 14 (Agerpres). — După cum relatează ziarul suedez „Svenska Dagbladet”, țările nordice vor începe la sfîrșitul acestui luni, la Harare, convorbiri pentru încheierea unui acord cu cele două țări membre ale Conferinței de coordonare pentru dezvoltarea statelor din sudul Africii (SADCC). Acordul are menirea

PARIS 14 (Agerpres). — Potrivit unui comunicat oficial dat publicității la Paris și reluat de agenția France Presse, rata inflației a fost anul trecut în Franța de 4,7 la sută.

WASHINGTON 14 (Agerpres). — „Volkswagen of America”, filiala din S.U.A. a firmei vest-germane „Volkswagen”, a anunțat că înlocuiește data de 24 ianuarie, va concede 220 de muncitori de la singura sa întreprindere din Statele Unite și va reduce producția de automobile la 400 de unități pe zi, de la 470 unități în prezent, relatează agenția Reuter. Un purtător de cuvînt al firmei a motivat decizia prin reducerea vânzărilor pe piețele S.U.A. și Canadei.

PARIS 14 (Agerpres). — Producția de petrol brut a statelor membre ale O.P.E.C. (Organizația Țărilor Exportatoare de Petrol) a scăzut în 1985 cu 0,5 la sută, ajunzînd la 15,9 milio-

ne bariți pe zi, relevă date statistice publicate de Agenția Internațională pentru Energie (A.I.E.). Se estimează că extracția de țitei a țării O.P.E.C. se va reduce în 1986 cu încă 500.000 bariți pe zi.

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Deputatul american de culoare William Gray, președintele Comitetului pentru probleme bugetare al Camerei Reprezentanților, care a condus săptămîna trecută o delegație a Congresului S.U.A. în Republica Sud-Africană, a făcut un pronunțat pentru adoptarea unor sancțiuni economice mai severe împotriva R.S.A., dacă regimul de la Pretoria nu renunță la politica de apartheid, relatează agențiile A.P. și Reuter.

Dificultăți economico-sociale în țările occidentale

ne bariți pe zi, relevă date statistice publicate de Agenția Internațională pentru Energie (A.I.E.). Se estimează că extracția de țitei a țării O.P.E.C. se va reduce în 1986 cu încă 500.000 bariți pe zi.

CANBERRA 14 (Agerpres). — Potrivit datelor publicate de Biroul australian de statistică, șomajul a fost în luna decembrie 1985 7,8 la sută din populația activă a Australiei, adică peste 570.000 de persoane. În rândul tinerilor sub 20 de ani, nivelul șomajului a fost de 20,8 la sută.

ANKARA 14 (Agerpres). — Chiar din primele zile ale anului în curs, în Turcia au fost anunțate importante majorări de prețuri la mărfuri și servicii de primă necesitate, inclusiv la produse lactate, zahăr și produse din carne. În total au fost scumpte 400 diferite produse și prestări de servicii, transmise agenției T.A.S.S.

CANBERRA 14 (Agerpres). — Potrivit datelor publicate de Biroul australian de statistică, șomajul a fost în luna decembrie 1985 7,8 la sută din populația activă a Australiei, adică peste 570.000 de persoane. În rândul tinerilor sub 20 de ani, nivelul șomajului a fost de 20,8 la sută.

INTILNIRE. Wu Xiuyan, președintele Institutului de studii științifice din Beijing, s-a întâlnit cu John Holdren, președintele Federației Oamenilor de Știință din S.U.A., cu care a efectuat un schimb de vederi asupra dezarmării și altor probleme internaționale.

CONVORBIRI. Ministrul vest-german al economiei, Martin Bangemann, aflat în vizită oficială în Washington, a conferit cu miniștrii americani de finanțe, James Baker, și al comerțului, Malcolm Baldrige, transmite agenția Reuter. Au fost abordate în principal, probleme ce privesc relațiile comerciale bilaterale și conjunctura actuală din economia mondială.

Interlocutori au examinat, de asemenea, aspectul legat de o eventuală colaborare vest-germano, tehnologică și economică, la programul militar american „Inițiativa de Apărare Strategică”, scrie Reuter.

MAURITANIA a fost lovită în cursul ultimului două zile de cea mai puternică furtună de nisip produsă în istoria regiunii din Sahara, în zona de frontieră cu țara marocitană, unde un avion de pasajer a fost forțat să aterizeze pe o câmpie de nisip. În urma furtunii, care a răscolit și purtat nisipul la înălțimi, reducînd vizibilitatea în capitala țării pînă la numai câțiva metri, Funcționarea aeroportului a fost întreruptă.

LA BIBLIOTECA ROMÂNĂ DIN NEW YORK a avut loc o seară muzicală românească. Au fost prezentate creații

muzicale românești contemporane.

INTILNIRE. Wu Xiuyan, președintele Institutului de studii științifice din Beijing, s-a întâlnit cu John Holdren, președintele Federației Oamenilor de Știință din S.U.A., cu care a efectuat un schimb de vederi asupra dezarmării și altor probleme internaționale.

CONVORBIRI. Ministrul vest-german al economiei, Martin Bangemann, aflat în vizită oficială în Washington, a conferit cu miniștrii americani de finanțe, James Baker, și al comerțului, Malcolm Baldrige, transmite agenția Reuter. Au fost abordate în principal, probleme ce privesc relațiile comerciale bilaterale și conjunctura actuală din economia mondială.

Interlocutori au examinat, de asemenea, aspectul legat de o eventuală colaborare vest-germano, tehnologică și economică, la programul militar american „Inițiativa de Apărare Strategică”, scrie Reuter.

MAURITANIA a fost lovită în cursul ultimului două zile de cea mai puternică furtună de nisip produsă în istoria regiunii din Sahara, în zona de frontieră cu țara marocitană, unde un avion de pasajer a fost forțat să aterizeze pe o câmpie de nisip. În urma furtunii, care a răscolit și purtat nisipul la înălțimi, reducînd vizibilitatea în capitala țării pînă la numai câțiva metri, Funcționarea aeroportului a fost întreruptă.

de toate

Reglarea automată a telescoapelor

În cadrul Institutului politehnic din Novgorod a fost construit un sistem automat de televiziune pentru reglarea telescoapelor moderne, relatează agenția T.A.S.S. Sistemul, denumit „Karat”, permite reglarea rapidă a marilor telescopuri astronomice, ceea ce are și o mare importanță economică, stîndu-se că de pîid o oră de funcționare a unui telescop costă 2.000 de ruble. Crearea regimului automat de reglare a telescoapelor va permite realizarea unor economii de pînă la 300.000 de ruble pe an.

Un nou tip de televizor color

Specialiștii americani au realizat un aparat de televiziune în culori, pe care pot fi urmăriți, concomitent, două emisiuni — scrie revista „Le Nouvel Economiste”. În partea din dreapta sau a ecranului, apare o imagine de dimensiuni unei cărți postale, care poate fi înregistrată însă pe videocasetofon și redată apoi la scară obișnuită.

Împotriva adormirii la volan

Rezistența electrică a epidermei crește pe măsura instalării stării de somnolență. Pe baza acestei constatări, o firmă franceză a realizat un dispozitiv pentru uzul conducătorilor auto, care parcurg distanțe foarte mari. În momentul în care șoferul respectiv ar fi pe punctul de a adormi la volan, aparatul — puțînd să montat sub un inel sau chiar în pantof — „ciupește” efectiv purtătorul, pentru a-l preveni.

Rădăcina dentară artificială

Ministerul Sănătății din Japonia examinează cererea de licență a unei firme nipone pentru lansarea pe piață a unei rădăcini dentare, fabricată din metal și sticlă organică (bioxid de siliciu și oxid de calciu) — informează publicația „The Japan Economic Journal”. Acestă rădăcină artificială are 8—12 mm lungime și 3—6 mm diametru.